

Η λιθοτεχνία είναι μια τέχνη που είχε φθάσει σε πολύ υψηλό επίπεδο στις Κυκλάδες και στην Κρήτη από την Πρωτοκυκλαδική και Πρωτομινωική περίοδο. Πολλά μινωικά λίθινα αγγεία έφθαναν στην Ηπειρωτική Ελλάδα από τον 16ο αι. π.Χ. και εξής. Τα περισσότερα έχουν βρεθεί στην Αργολίδα και μάλιστα στις Μυκήνες. Την τεχνική της κατασκευής λίθινων αγγείων διδάχθηκαν οι Μυκηναίοι από τους Μινωίτες και ακόμη και ως τον 13ο αι. τα λίθινα αγγεία που κατασκευάζονταν στα μυκηναϊκά εργαστήρια χαρακτηρίζονταν από μινωική τεχνοτροπία. Διάφορα είδη λίθων χρησιμοποιήθηκαν για την κατασκευή αγγείων: σχιστόλιθος, ασβεστόλιθος, στεατίτης, αλάβαστρο, πορφυρίτης, βασάλτης, οψιανός και ορεία κρύσταλλος. Οι λιθοξόοι μεταχειρίζονταν ποικίλα εργαλεία: μαχαίρια, σμίλες, γλυφίδες, διαβήτη και διάφορα τρυπάνια.

Ένα θαυμάσιο αγγείο που βρέθηκε στο τάφο 4 από εξαιρετικής ποιότητας ασβεστόλιθο, σαν μάρμαρο, είναι ίσως μινωικό. Έχει αρμονικό γωνιώδες περίγραμμα, τετράλοβο χείλος και λαιμό με κυματιστό περίγραμμα που ακολουθεί τη γραμμή του χείλους. Τρεις αυλακώσεις τονίζουν τη μέγιστη διάμετρο. Οι λαβές έχουν κατασκευασθεί χωριστά και στερεωθεί με σύρμα στο σώμα του αγγείου. Μια μικρή οπή στη βάση υποδηλώνει ότι το σκεύος ήταν σπονδικό.

